

Numer modułu zgodnie z planem studiów	M_SO1_5/3
Nazwa kierunku studiów	SZTUKA OGRODOWA I ARANŻACJE ROŚLINNE
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Projektowanie terenów zieleni Designing green spaces.
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	7 (3,76/3,24)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Margot-Dudkiewicz-Pietrzyk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Pozyskanie wiedzy i umiejętności w zakresie analizowania istniejących terenów, formułowanie programu zmian i środków w celu pełnego wykorzystania przestrzeni do celów rekreacyjnych, wypoczynkowych oraz komunikacyjnych z uwzględnieniem zasad bioróżnorodności.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student ma zaawansowaną wiedzę obejmującą podstawowe i istotne zagadnienia z zakresu projektowania i kształtowania terenów zieleni oraz współczesnych trendów w tej dziedzinie.
	2. Student ma wiedzę z zakresu budownictwa, materiałoznawstwa, instalacji budowlanych oraz technik i technologii stosowanych w wyposażeniu terenów zieleni.
	3. Student ma wiedzę dotyczącą doboru środków graficznych i kompozycyjnych w celu realizacji programu projektowanego miejsca, z uwzględnieniem jego historii oraz współczesnych potrzeb.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi dobrać i wykorzystać metody analityczne, symulacyjne oraz eksperymentalne do określenia i rozwiązywania zadania projektowego z wykorzystaniem współczesnych środków z zakresu architektury krajobrazu
	2. Potrafi zauważyć i wyodrębnić aspekty systemowe i pozatechniczne, w tym aspekty społeczne, przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań projektowych.
	3. Potrafi dobrać materiał roślinny zgodnie z jego właściwościami w celu nadania założonego charakteru przestrzeni projektowej.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student ma świadomość wagi i rozumie przyrodnicze, krajobrazowe oraz społeczne skutki działalności zawodowej, jest świadomy odpowiedzialności i rangi decyzji w tym zakresie.
	2. Potrafi określić priorytety i mechanizmy służące realizacji określonych celów w zakresie projektowania, budowy i pielęgnacji terenów zieleni lub innych zadań zawodowych.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – SO_W04 W2 – SO_W05 W3 – SO_W06 U1 – SO_U02

	U2 – SO_U12 U3 – SO_U03 K1 – SO_K02 K2 – SO_K03
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich	W2 – InzSO_W05 U2 – InzSO_U12 U3 – InzSO_U03
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawy rysunku, w tym rysunku odręcznego, jak również rysunkowych narzędzi komputerowych; materiałoznawstwo; zasad projektowania; historii sztuki ogrodowej; programy graficzne w projektowaniu. Znajomość zasad kompozycji; znajomość i umiejętność zastosowania materiałów budowlanych oraz roślinnych w przestrzeniach otwartych oraz związanych z komunikacją.
Treści programowe modułu	Kategorie terenów zieleni – wielofunkcyjne tereny rekreacyjne, w tym parki, zieleńce, zespoły wypoczynkowe oraz obiekty związane z komunikacją pełniące funkcje miejsc odpoczynku. Współczesny park miejski i metodyka postępowania w projektowaniu przestrzeni na potrzeby publiczne, metody określania potrzeb realizowanych przez tereny zieleni. Inwentaryzacje zieleni, metody ich zapisu (graficzna i tabelaryczna) oraz wskazania pielęgnacyjne wobec drzewostanu (VTA, wiązania elastyczne, konserwatorskie metody podsadzeń). Podstawy projektowania obiektów architektury krajobrazu zgodnie z zapisami studiów i planów zagospodarowania przestrzennego. Partycypacja społeczna, metody jej przeprowadzania oraz włączenie lokalnej społeczności w działania projektowe i elementy realizacji terenów zieleni. Wielofunkcyjne przestrzenie publiczne. Zasady kształtowania przestrzeni w kontekście różnych grup użytkowników, w tym użytkowników z niepełnosprawnościami, dzieci oraz osób starszych. Ustawy, rozporządzenia i normy dotyczące projektowania kategorii obiektów architektury krajobrazu o charakterze parków publicznych. Zasady projektowania współczesnych terenów zieleni, ze szczególnym uwzględnieniem przestrzeni przy ciągach komunikacyjnych – dobór metod badawczych, analitycznych, formułowanie wytycznych projektowych, przygotowanie założeń programowych, projekt koncepcyjny, projekt wykonawczy wybranej branży, przedmiar prac, kosztorys wybranej branży, specyfikacja techniczna wybranej branży. Zasady przygotowania dokumentacji i wymagane uzgodnienia na etapie uzyskania pozwolenia na budowę.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<u>Literatura podstawowa:</u> 1. Bogdanowski J., 2000. Metoda jednostek i wnętr architektoniczno-krajobrazowych (JARK-WAK) w studiach i projektowaniu w: III Forum Architektury Krajobrazu OOKNIK, Warszawa, s. 2-10; 2. Królikowski J. T., Rylke J., 2010. Społeczno-kulturowe podstawy gospodarowania przestrzenią, Wydawnictwo SGGW, Warszawa; 3. Myga-Piątek U., 2010. Przemiany krajobrazów kulturowych w świetle idei zrównoważonego rozwoju, Problemy Ekorozwoju, vol. 5, no 1; 4. Sanchez Vidiella A., 2008. Atlas współczesnej architektury krajobrazu. TMC; <u>Literatura uzupełniająca:</u> 1. Orzeszek-Gajewska B., 1982. Kształtowanie terenów zieleni w miastach, PWN, Warszawa;

	2. Wejchert K., 1984. Elementy kompozycji urbanistycznej. Wyd.2., Warszawa, Arkady; 3. Zachariasz A. 2006. Zieleń jako współczesny czynnik miastotwórczy ze szczególnym uwzględnieniem roli parków publicznych, Wyd. PK, Kraków. 4. Katalog roślin Związku Szkółkarzy Polski. 5. Zalecenia jakościowe dla ozdobnego materiału szkółkarskiego Związku Szkółkarzy Polskich.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne i terenowe, wykonanie projektu, metody graficzne ręczne i z wykorzystaniem komputera itp.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2, W3: ocena egzaminu pisemnego; U1, U2, U3: ocena projektu, doboru odpowiedniej formy do problematyki, funkcjonalność przyjętych rozwiązań; K1, K2: ocena kreatywności studenta i doboru odpowiednich metod oraz środków dla przedstawienia koncepcji projektowej.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z egzaminu 50%. Systematyczność podczas pracy projektowej – 10%. Idea projektowa i sposób przedstawienia idei projektowej – 10%. Dobór roślinny i wybór materiałów poza roślinnych do realizacji założenia – 10%. Poprawność i czytelność złożonych materiałów – 10%. Terminowość złożenia materiałów – 10%.
Bilans punktów ECTS	udział w wykładach 30 godz. udział w ćwiczeniach audytoryjnych 10 godz. udział w ćwiczeniach laboratoryjnych 40 godz. udział w ćwiczeniach terenowych 10 godz. konsultacje – 2 godz. egzamin – 2 godz. Razem 94 godz. – 3,76 ECTS przygotowanie studenta do ćwiczeń 16 godz. przygotowanie się do kolokwium 5 godz. opracowywanie prezentacji/analiz 25 godz. wykonanie prac projektowych 25 godz. studiowanie literatury 10 godz. Razem 81 godz. – 3,24 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach 30 godz. udział w ćwiczeniach audytoryjnych 10 godz. udział w ćwiczeniach laboratoryjnych 40 godz. udział w ćwiczeniach terenowych 10 godz. konsultacje – 2 godz. egzamin – 2 godz. Razem 94 godz. – 3,76 ECTS